

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 8. Misericordia Dei non sit stimulus ad peccatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

rogans, & invitans te per Prophetas; ut poeniteres, teque converteres. Maldonatus vertit: Laboravi poenitendo, aut, ut Sanchez, miserendo. q. d. Sæpius decrevi punire vos; sed ductus poenitentia, & misericordia, revocavi sententiam; sperans vestri emendationem. Sed nihil obtinui; tantum fatigavi me. Cornelius hic.

Vocavi amicos, & ipsi deceperunt me. Cogitavit Dominus &c. Thr. 2. 8. quasi dicat: non statim fecit; sed diu ejus conversionem expectavit. S. Bonavent. hic.

Ex Novo.

Et cum sedisset. Matth. 5. 1. Expectatio benignitatis inclaruit: expectat enim nos in infirmitatibus, & tarditatibus, nostris. Tardi enim homines sunt ad credendum, quæ Christi sunt; tardi ad intelligendum, quæ sunt utilia; tardi ad agendum, quæ necessaria sunt; tardi ad poenitentiam, cum reliquerimus iter verum: & Dei benignitas, Dei patientia, charitas Christi, ad poenitentiam nos expectat. Simon Cass. l. 10. hic.

Patientiam habe in me. Matth. 18. 29. Citius debita recipit, qui patienter expectat; perdit impatiens exactor. Escobar t. 6. Par. Chr. l. 2. Sect. 2. Obl. 4. hic.

Jerusalem! Jerusalem! quoties volui, & noluisti. Matth. 23. 37. *Volui, & noluisti.* S. Chrysof. Jerusalem, Jerusalem! quæ usque nunc luctata es contra misericordiam meam tuis peccatis; nunc autem ipsam superasti. Hæc ille in opere Imperf. addit: volo enim in te misereri; sed vires misericordiae faciendæ non habeo; nec possum te amplius sufferre: in cessabilibus enim iniquitatibus tuis misericordia mea, quasi jam lassata à proposito suo defecit. Didacus Nisi, f. 4. D. 1. Quadr.

Invenit eos dormientes. Matth. 26. 40. Quoties & redis ad nos, & invenis dormientes? & tamen benignè suscitatis nos. Et iterum abis, secundo, & tertio, eundem sermonem dicens. Statim autem ut recesseris, iterum somnus occupat nos: nec vigilare possumus; nisi quantum nobiscum es, & suscitatis nos. Drogo Ost. hic.

Sedebat sic supra fontem. Joan. 4. 6. Nulli rei tam assidet Dominus, quam peccatori, expectando ad castæ sponse ostium. Cant. 5. 2. videbis sponsum pulsatem, sed ad stantem, non sedentem: at modò peccatricem venaturus sedet; & morosus sedet supra puteum. O immensam Dei expectationem, ut peccatores accedant ad salutem. Qui moræ impatiens est, vix stat. Dominus in aliis omnibus festinissimus; cum peccatoribus expectandis accedit, omnium est morarum patientissimus; tunc sedet. Bæza t. 2. l. 6. c. 3. §. 5.

Jesus autem abscondit se. Joan. 8. 59. Cur Christus abiit à lapidantibus non inflictâ aliquâ poenâ? S. August. tr. 43. cum Judæi lapides tollerent, quid magnum erat, ut eos continuo terra dehiscens absorberet, & pro lapidibus infernos invenirent? non erat magnum Deo; sed magis erat commendanda patientia.

Ex Patribus.

Clementissime Magister! quoties ego doctri-

næ tuæ transgressus sum regulas? quoties edicta tua Domine Sancte contempsi? & cum diceres mihi, *revertere*, non sum reversus; cum minareris, non timui: cum bonus esses, & lenis; exasperans fui. Ultra septuagesies septies in cælum, & coram te, peccavi! quis tot sordes abluet? quis abradet stercora conglobata? necesse est, ut ipse nos abluas. S. Cyprianus de ablutione pedum.

Quid Esau nequius? nonne odibilis Deo? Esau odio habui. Quare protinus meritam non suscipit animadversionem? si excisus fuisset, maximum fortassis justitiæ fructum mundus amisisset. Et qualem? audi: Esau genuit Raguelem, Raguelem Zaram, & Zara Job. Cernis, quantus elanguisset patientiæ flos, si præveniens Deus à radice poenas exegisset. S. Chrysof. hom. 5. de poenit.

Ego peccabam, & tu dissimulabas: non continebam à sceleribus, & tu à verberibus abstinebas. Prolongabam ego multò tempore iniquitatem meam; & tu Domine pietatem tuam. S. Bernardus l. 2. D. 6. Pent.

§. VIII.

Misericordia Dei non fit stimulus ad peccandum.

Comedit, deditque viro suo, qui comedit. Gen. 3. 6. Vidit Adamus Evam comedentem, & non vidit morientem; credidit sibi quoque fore impune, si comederet: atque adeò abusus patientiæ & longanimitate Dei. ita respondet S. August. l. 1. 1. in Gen. ad lit. c. 30. nec suaderi jam opus erat viro, quando illam eò cibo mortuam non esse cernebat. Et Eva ipsa ex hac divina patientia processit ad tentandum virum. Mendoza Annot. 8. in 1. Reg. 1.

Deus Judex justus, fortis, & patiens. Ps. 7. 12. Dei patientia timenda est malis: quia eò ipsò, quòd expectavit eos Dominus ad poenitentiam, & converti noluerunt; districtius judicabuntur, & durius punientur. Thr. 1. 15. *vocavit adversum me tempus.* Hugo Card. hic

Sustinens ingratiſſimas nationes; ludibria artium, & opera manuum suarum, adorantes, nomen cum familia sua persequentes; luxuriam, avaritiam, iniquitatem, malignitatem, quotidie insolescentem; ut suâ sibi patientiâ detrahat: plures enim Dominum non credunt, quia sæculo iratum tamdiu nesciunt. Tertul. l. de pat. c. 2.

Sicut omnia in mensura fecit Deus, & pondere, & numero; ita etiam patientiæ ejus mensura est. Origen. l. 2. in c. 2. ep. ad Rom.

Magis peccant contra me, qui nunc dicuntur sapientes. Ego enim dedi eis sensum, & intellectum, & sapientiam; ut me diligenter: sed ipsi nihil, nisi ad suam utilitatem temporalem, intelligunt. Oculos habent in occipite; videntes sunt ad sua delectabilia; sed cæci sunt ad gratias agendas mihi, qui dedi eis omnia. Ideò ego possum nunc hoc proverbium dicere, quod à vulgo communiter dicitur: qui patiens est, ab omnibus contemnitur. Sic ego propter patientiam meam nimis videor ab hominibus fatuus esse; & ideò ab omnibus contemnor. Sed vae eis, cum ostendero eis judicium meum post talem patientiam. l. 1. Revel. S. Brig. c. 19.